

წინასიტყვაობა*

ძვირფასო მკითხველო,

თქვენს ეკრანებზე, თქვენს თვალწინ, იშლება ქართულ-გერმანული სისხლის სამართლის ჟურნალის („DGStZ“) პირველი გამოცემა. ამ ჟურნალის გამომცემლების მიზანია, ქართველ და გერმანულ სისხლის სამართლის იურისტებს შორის ინსტიტუციურად უზრუნველყოს მეცნიერული და ასევე პრაქტიკული საკითხების ირგვლივ აზრთა ურთიერთგაცვლა, რომლის მიღწევა შესაძლებელია ერთობლივად, ორივე ენაზე პერიოდულად გამოცემული და ისეთი ფორუმის საშუალებით, რომლის წაკითხვა ყველგან – და არა მხოლოდ ამ ორ ქვეყანაში – იქნება შესაძლებელი. გერმანულ და ქართულ სისხლის სამართლის იურისტებს, და ზოგადად იურისტებს, შორის შინაარსობრივი სახის ურთიერთგაცვლას ყველა დონეზე დიდი ხნის ისტორია გააჩნია. სტუდენტური გაცვლითი სემინარებისა და საზაფხულო სკოლების დონეზე ურთიერთთანამშრომლობასთან ერთად, უკვე დიდი ხანია მჭიდრო ურთიერთთანამშრომლობა ხორციელდება ასევე სწავლების შემდგომ საფეხურზე. ასეთი იურიდიული ურთიერთგაცვლის თვალსაჩინო მაგალითს წარმოადგენს DGStZ-ის ამჟამინდელი მთავარი რედაქტორი (Schriftleiter). ანრი ოხანაშვილი ჩართული იყო სტუდენტური გაცვლის სემინარების ორგანიზებაში, რომელიც ხორციელდება ბერლინური ქსელის – აღმოსავლეთ-დასავლეთი – ფარგლებში ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტთან და შემდეგ კი, მან დაამთავრა იენის უნივერსიტეტის სამაგისტრო პროგრამა; იგი ამჟამად ამთავრებს თავის სადოქტორო პროგრამას ბერლინის ჰუმბოლდტის უნივერსიტეტში. ასეთი სახის გადაკვეთები არსებობს ასევე DGStZ-ის გამომცემლების დონეზე. მერაბ ტურავამ თავისი დისერტაცია ასევე ბერლინში დაიცვა და შემდგომ, იგი გერმანიაში მოღვაწეობდა როგორც ალექსანდრე ფონ ჰუმბოლდტის პროფესორი. ჰაინერ ალვარტს – იენიდან, რომელიც არის ქართველ და გერმანულ სისხლის სამართლის იურისტთა პირველი პროფესიული კონფერენციის (Strafrechtslehrertagung) ორგანიზატორი და წარ-

მოდგენილ პირველ გამოცემაში გერმანული სტატიის ავტორი, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტმა სამი წლის წინ მიანიჭა საპატიო დოქტორის ნოდება.

ქართულ და გერმანულ სისხლის სამართლის მეცნიერებას ურთიერთთანამშრომლობის უკვე დიდი ხნის ისტორია გააჩნია, მიუხედავად იმისა, რომ ასეთი თანამშრომლობა, უპირველეს ყოვლისა გერმანიაში, არ იყო ყოველთვის შესაძლებელი. ამის მაგალითია მე-20 საუკუნის 80-იან წლებში არსებული ინტენსიური გერმანულ-რუსული ღონისძიებები სისხლის სამართლის სფეროში, რომლებშიც, რუსული მხრიდან ჩართული იყვნენ პროფესორები თბილისიდან. დასავლეთ-გერმანული შეხედულება იმ წლების „საბჭოთა“ სისხლის სამართალზე, ნიშნავდა უპირველეს ყოვლისა, ასევე, ქართული სისხლის სამართლის მეცნიერების შესახებ წარმოდგენის არსებობას. მაშინდელ აღმოსავლეთ გერმანიაში კი, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტთან სამეცნიერო კონტაქტების დამყარების თვალსაზრისით წამყვან ადგილს, უპირველეს ყოვლისა, იკავებდა იენის უნივერსიტეტი. სწორედ აქედან წარმოიშვა ამ ორ უნივერსიტეტს შორის დღემდე არსებული მჭიდრო სამეცნიერო თანამშრომლობა. ბერლინური თვალთახედვით შესაძლებელია თვალი გადავაკლოთ კიდევ უფრო შორეულ წარსულს და გავიხსენოთ დღემდე მსოფლიოში სახელგანთქმული ბერლინელი პროფესორი სისხლის სამართალსა და საერთაშორისო სამართალში – ფრანც ფონ ლისტი, რომელმაც საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის პირველად გამოცხადების უახლოეს პერიოდშივე, კერძოდ, 1918 წლის აგვისტოს თვეში დაწერა სამართლებრივი დასკვნა, რომელშიც მან დაასაბუთა თუ რის საფუძველზე უნდა ელიარებინა გერმანიის იმპერიას ახალგაზრდა ქართული სახელმწიფოს დამოუკიდებლობა.

წარსულის გახსენება წესით საკმარისი უნდა იყოს. ახალი კი DGStZ-ის სამომავლო საქმიანობის შესახებ, რომელმაც უნდა უზრუნველყოს ქართულ და გერმანულ სისხლის სამართლის მეცნიერებას შორის, უპირველეს ყოვლისა, პირადი თუ საუნივერსიტეტო ფორმით დღემდე არსებული ურთიერ-

* წინასიტყვაობა ქართულად თარგმნა ასისტენტმა ანრი ოხანაშვილმა.

